

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑ธ

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑ ธ เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการ ทะนุบำรุงท้องถิ่น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑៩๒ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔៩๖ ซึ่งแก้ไขเนิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔៩៩ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล เมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕"

มาตรา 📾 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราช กฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๔៩๘ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำกกผึ้งเหนือ . ตรงข้ามปากหวยหนองคำ ตามแนวทิศเหนือ เลียบริมแม่น้ำกก ผึ้งเหนือ ไปทางทิศตะวันออก ข้ามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข เล่ม ธ๓ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑ธ

๑๑๐ ตอนเชียงราย – แม่จัน ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำ กกผึ่งเหนือ ตรงข้ามกับปากห้วยหนองร่องปลาค้าว ตามแนว ทิศเหนือ

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ข้ามแม่น้ำกก ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำกกผั่งใต้ ตรง ปากห้วยหนองร่องปลาค้าวผั่งตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๓ เลียบริมห้วยหนองร่องปลาค้าวฝั่ง ตะวันตกไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมหนองร่อง ปลาค้าวฝั่งตะวันตก ห่างจากศูนย์กลางถนนบ้านป่ากอไปทาง ทิศตะวันออก ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับ ถนนบ้านป่ากอ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ แล้วหักขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอน ลำปาง แชียงราย ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ข้ามทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๑๐๒๐ ตอนเชียงราย — อ.เทิง ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากสี่แยกทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๑๐๒๐ ตอนเชียงราย — อ. เทิง ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนลำปาง — เชียงราย วัดตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนลำปาง — เชียงราย ระยะ ๕๐๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนลำปาง—เชียงราย ไปทางทิศตะวันตก เฉียงเหนือ ข้ามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนลำปาง—เชียงราย ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนลำปาง—เชียงราย ตามแนวเส้น ตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ b เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียง เหนือ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ตรงมุมเขตสนามบินจังหวัด เชียงรายด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๓ เลี้ยบตามริมเขตสนามบินจังหวัดเชี้ยงราย ไปทางที่สเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตสนามบิน จังหวัดเชี้ยงรายด้านเหนือ ห่างจากสูนย์กลางถนนสายสนามบิน ไปทางที่สตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๑๐๐ เมตร กับ ถนนสายสนามบินไปทางทิศเหนือ ระยะ ๓๘๐ เมตร ถึงหลัก เขตที่ ธ

สามแยกถนนสันโค้งหลวงกับถนนราชโยธา วัดตามแนวถนน ราชโยธา ระยะ ๕๕๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๐ ข้ามถนนราชโยธา เป็น เส้นตั้งฉากกับถนนราชโยธาไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะ ๒๐๐ เมตร ถึงหลักเขตที่ ๑๑

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับ ถนนราชโยธาไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ข้ามถนนค่าย ทหาร ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ฟากตะวันตกของถนน วินิจฉัยกุล ตรงริมเขตทหาร กองพันทหารราบที่ ๓ กรมผสม ที่ ๗ (ค่ายเม็งรายมหาราช)

จากหลักเขตที่ ๑๒ เลี่ยบตามริมเขตทหาร กองพันทหาร ราบที่ ๓ กรมผสมที่ ๗ (ค่ายเม็งรายมหาราช) ไปทาง ทิสเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำกกผึ่งใต้ ตรง ปากห้วยหนองคำ

จากหลักเขตที่ ๑๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือ บรรจบ กับหลักเขตที่ ๑

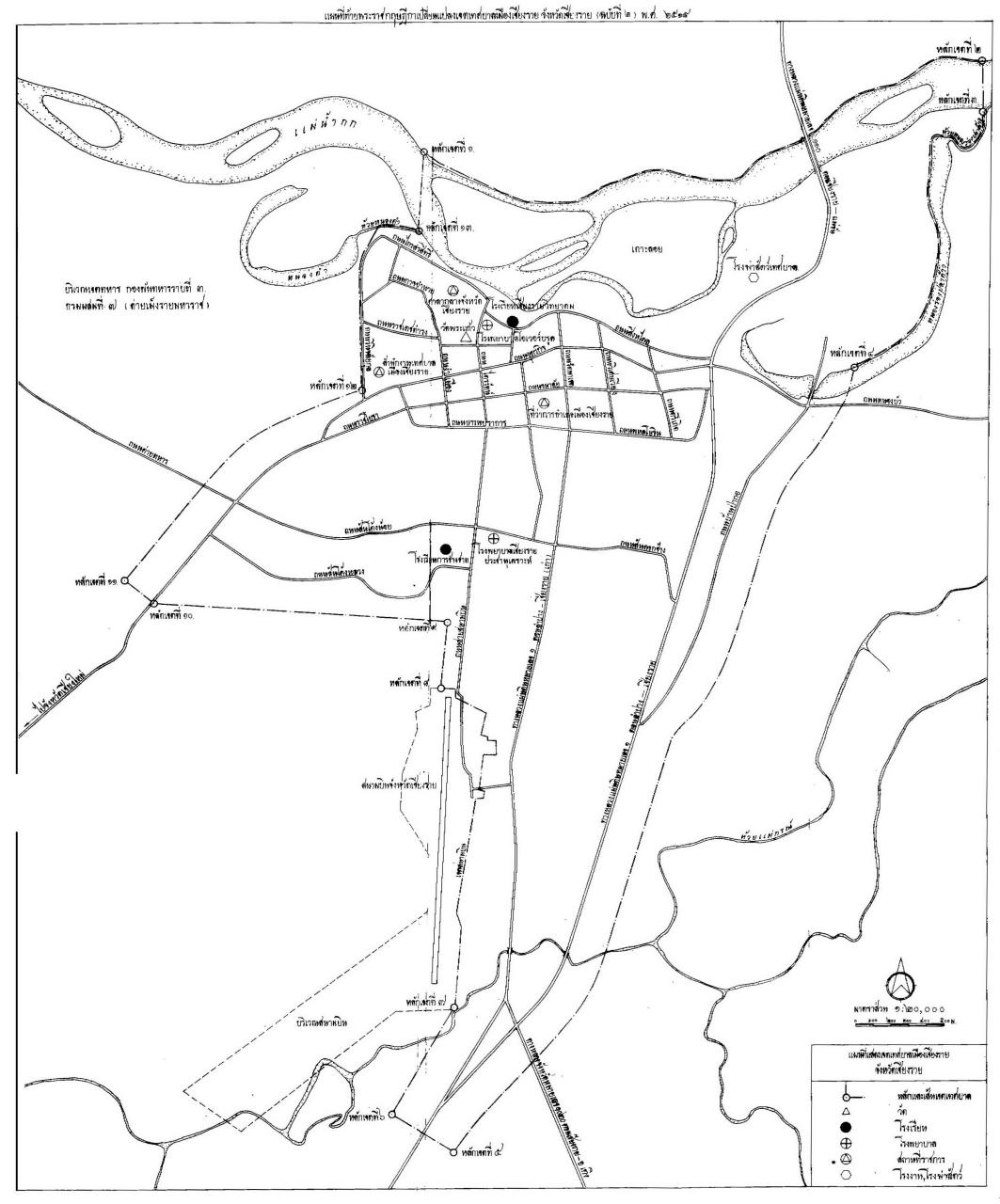
ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

เล่ม ธ๓ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑ธ

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยบักไว้ เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช นายกรั**ฐ**มนตรี

เล่ม ៩๓ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑ธ

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เนื่อง จากท้องที่นอกเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ได้เจริญขึ้น และมีชุมนุมชนอยู่หนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุง ท้องถิ่นต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานีขึ้น